

บรรณานุกรม

- กาญจนा ตระกูลวรกุล. (2548). อิทธิพลของปัจจัยเกี่ยวกับลักษณะครูและการวิจัยปฏิบัติการของครูที่มีต่อโอกาสการเพิ่มสมรรถภาพการวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กันยาธัตต์ เอื้อมอัมพร. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณการผลิตผลงานการวิจัยของบุคลากรมหาวิทยาลัยพายัพ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2557). ประเด็นการวิจัยทางการศึกษาสำหรับคติธรรมที่ 21. การประชุมวิชาการ Thailand Research Expo 2014 ณ โรงแรมเซ็นทาราแกรนด์ เชนทรัลเวิลด์.
- คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิก. (2557). รายงานประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2556. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.
- จรายา แก้วใจบุญ. (2541). ปัจจัยที่ส่งให้อาจารย์วิทยาลัยพยาบาล ในสังกัดสถาบัน พระบรมราชชนก เขตภาคเหนือทำวิจัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2545). อุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ช่อลด้า วิชัยพาณิชย์. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอัญเชิร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอัญเชิร์ กรุงเทพฯ.
- ชูชาติ อารีจิตรานุสรณ์. (2549). การสร้างเครื่องข่ายเพื่อพัฒนางานวิจัย. วารสารเทคโนโลยีการแพทย์และกายภาพบำบัด, 18(2), หน้า 43-45.
- ธูติพร ตันติศรีyanรุกษ์ รัชฎา อิสไภ และอรดา เกรียงสินยศ. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ธีรวัฒน์ ฉะราช. (2546). ศึกษาเบรียบที่ยับประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและสมรรถภาพการวิจัยระหว่างครูนักวิจัยระหว่างครูนักวิจัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการและความต่อเนื่องทางการทำวิจัยแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิติยา ศรีพูล และสมเกียรติ แก้วแกะสะบ้า. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. รายงานการวิจัย. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

ประดิษฐ์ มีสุข และทรงธรรม ธีระกุล. (2551). วิกฤตคุณภาพบัณฑิตศึกษา กับบทบาทมหาวิทยาลัย ในทักษิณวิชาการ'51 “มหาวิทยาลัยทักษิณกับทางแก้วิกฤตของชาติ”. สงขลา: มหาวิทยาลัย ทักษิณ.

ปรัชญา เวสารัชช. (2546). ข้อเสนอต่อการปฏิรูประบบวิจัยในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: มูลนิธิ สาธารณะสุขแห่งชาติ.

พงษ์พัชรินทร์ พุฒิวนะ. (2545). กลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาของ รัฐ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

กิริมย์ กมลรัตนกุล. (2550). การวิจัยเบื้องต้น [ออนไลน์]. 15 ต.ค. 2557: <http://cai.md.chula.ac.th>.

มนษาพิทย์ ไชยศักดิ์. (2550). การวิจัยเบื้องต้น [ออนไลน์]. 15 ต.ค. 2557: www.bcnr.ac.th/elself.

มนสกรรณ์ วิทูรเมธ และอรทัย เหรียญพิพัฒนกุล. (2552). ผลงานทางวิชาการ และปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์กับผลงานทางวิชาการของอาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต. วารสารพัฒนาการเรียนการสอน, 3(2), กรกฎาคม-ธันวาคม.

มาสริน ศุกลปักษ์ เยาวรัตน์ รุ่งสว่าง และรุจิพร จิตติวิสุทธิวงศ์. (2554). สภาพการวิจัยของอาจารย์ พยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดนนทบุรี. วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์ สุขภาพ, 5(2), หน้า 51-57.

รัตนา เพ็ชรอรุ่รี. (2542). การเขียนโครงการวิจัยของทุนมหาวิทยาลัยมหิดล. กรุงเทพฯ: กองบริหาร งานวิจัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2531). หลักการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศึกษาพร.

วิจารณ์ พานิช. (2540). การบริหารงานวิจัย: แนวคิดจากประสบการณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ดาว กลม.

วนิดา พิงสระน้อย. (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ กลุ่ม วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จังหวัดเชียงใหม่ กรุงเทพฯ.

วรรณคดี ผลประเสริฐ. (2552). คุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับนักวิจัย. ชุดสารสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

สุขภาพ, 4.

ศิโรจน์ ผลพันธิน. (2547). รูปแบบการบริหารงานวิจัยของสถาบันอุดมศึกษา. รายงานการวิจัย.

กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

สมเจตน์ นาคเสวี อุสман ราชภารนิยม และอุสนา เจเลาะ. (2553). เอกคติต่อการวิจัยและปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของบุคลากรวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 16(3), หน้า 513-533.

สมชาย สุขศิริเสริกุล. (2543). บทบาทและศักยภาพของมหาวิทยาลัยในการเสริมสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการเข้าสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สถาบันทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สิริลักษณ์ การณ์จนบัตร สมุนมาลัย มนัสศิริวิทยา เนลิมศักดิ์ ศรีวรวุฒิและคณะ. (2555). หัวหน้าศิริ ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัยของอาจารย์แพทย์คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล. วชิรเวชสาร, 56(3), หน้า 193-203.

สิริรัตน์ จันทร์มโนและคณะ. (2556). ปัจจัยเกื้อหนุนและอุปสรรคต่อความก้าวหน้าในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยพายัพ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3. (2553). ผลงานทางวิชาการ จากการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3.

สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา. (2546). รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา.

สำนักวิจัยมหาวิทยาลัยพายัพ. (2557). คู่มือการขอทุนอุดหนุนวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.

อาทิตยา ช้างสีสังข์. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์วิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม และสำนักงานตำรวจนครบาล. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพื้นฐานวิชาชีพ วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ.

Krueger, R. A., & Casey, M. A. (2000). *Focus Groups. A Practical Guide for Applied Research* (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: Sage Publications.

- Labaree, D. F. (2003). The peculiar problems of preparing educational researchers. *Educational Researcher*, 32(4), 13-22.
- Rosnow, R.L. & Rosenthal, R. (1993). *Beginning Behavioural research: A conceptual primer*. NewYork: Macmillan.

PAYAP UNIVERSITY